

af 26 Mill. Kr., med Hensyn til hvilket jeg ikke antager, der bliver gjort noget Ansvar gældende mod Finansministeren og Regeringen.

Saa er der Genforeningslaanet. Det beløber sig til 145 Mill. Kr. Det er foreslaaet af mig, tør jeg roligt sige, paa det sidste Tidspunkt, da vi overhovedet kunde foreslaa og gennemføre det. Det blev gennemført til en Kurs og en Rente, som begge var saa gunstige, som vel ingen havde troet overhovedet kunde opnaas. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Guldager og hans Parti ikke vil være med til dette Statslaan. Jeg antager dog, at de ikke vil fralægge sig dette, at de ikke vil lade os andre om hele Æren for at have stiftet et Laan, som er et Genforeningslaan, og hvis Øjemed man dog skulde tro, de billigede, saaledes at de ikke kunde lægge et særligt Ansvar over paa os for det. Men, som sagt, lægger de Ansvaret for det over paa os, og giver de os Æren for det, tror jeg ikke, der for Regeringspartiernes Vedkommende vil være noget i Vejen for at tage baade Æren og Ansvaret.

Naar jeg drager disse Beløb fra, bliver Forholdet det, at der, siden den nuværende Regering traadte til, før Verdenskrigen, er stiftet en Gæld paa 400 Mill. Kr., som er stiftet til 5 pCt. og giver en Byrde af 20 Mill. Kr. om Aaret, og dertil kommer naturligvis Afdragene, naar man skal til dem. Men er der fra nogen Side under Optagelsen af disse Statslaan gjort Indvending mod deres Rente, Kurs o. s. v.? Jeg erindrer det ikke. Jeg erindrer ikke, at noget af disse Statslaan ikke har faaet enstemmig Vedtagelse i begge de høje Ting.

Men man kan jo sige, at vel har man været med til Statslaanene, men man har ikke været med til alle de Udgifter, der foranledigede Statslaanene. Det kan man sige, men hvis man siger det, er det rigtigt nok ganske urigtigt, thi disse Statslaan er blevet nødvendiggjort ved Udgifter til borgerlige Foranstaltninger, ganske særlig Dyrtidsforanstaltninger, og til militære Foranstaltninger. Hvad de borgerlige Foranstaltninger angaar, ved jeg ikke noget Eksempel paa, at man her i Folketinget, og for Resten ogsaa i det høje Landsting, ikke har været enig i disse. Jeg ved ikke af, at man ikke har været enig i de Dyrtidsforanstaltninger, der er truffene. Jeg kender Eksempler paa, at man har gjort Udgiften noget større, end det fra Regeringens Side var foreslaaet,

men indtil den allersidste Tid kender jeg ikke noget Eksempel paa, at man har søgt at gøre Udgiften mindre. Man har bearbejdet Forslagene, forhandlet om dem, haft noget forskellige Meninger om dem, men Udgifterne er blevet bevilget af begge Rigsdagens Ting, og man maatte jo være fuldkommen klar over, at disse Udgifter ikke kunde afholdes af den løbende Indtægt paa Budgettet; derfor blev Statslaanene optaget.

Dernæst blev de optaget af Hensyn til de militære Foranstaltninger. Nu har jeg ganske vist nok lagt Mærke til, at man søger at fralægge sig Ansvaret for disse og gerne vil give det Udseende af, at det er noget, som Regeringen har gjort saa at sige paa egen Haand og kunde have undladt. Men disse militære Foranstaltninger, hvis uhyre Kostbarhed jeg som Finansminister gentagne Gange har beklaget, er jo truffene med Billigelse fra alle Partiers Side. De er blevet truffet dels af udenrigske, dels af indenrigske Grunde, af indenrigske Grunde, fordi man med den Forsvarsordning, man havde, maatte mene det rigtigt at have en saa stor Styrke inde til Besættelse og delvis til Udvidelse af Fæstningsværkerne. Alt dette har fuldt ud fundet Tilslutning fra alle Sider. Og af indenrigske Grunde kan jeg ikke huske noget Eksempel paa, at man fra det konservative Partis eller fra Venstres Side har gjort nogen Indsigelse imod, at der anvendtes saa og saa mange Penge til disse militære Foranstaltninger.

Naar dette er Tilfældet, mener jeg at kunne sige, at naar Udgifterne var blevet bevilget, saa maatte man ogsaa bevilge Statslaanene og skaffe Penge ved nye Skatter. Og ogsaa det har man gjort. Jeg kender intet Eksempel paa, at noget Skatteforslag, som er blevet forelagt af mig — desværre er det overordentlig mange —, ikke har faaet fuldkommen Tilslutning i begge Rigsdagens Ting.

Men dette fører mig ingenlunde til efter at have udtalt dette med Hensyn til Stillingen i Øjeblikket ikke at mane til Forsigtighed og Sparsommelighed, som jeg ved Fremlæggelsen har gjort, for jeg tror, at det er ganske nødvendigt. Jeg tror f. Eks. ikke, det er muligt i dette Øjeblik at gaa til nye Skatter, og jeg har heller ikke i Sinde at foreslaa saadanne og antager heller ikke, der fra nogen Side vil rejses Krav derom. Jeg hørte ganske vist, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti i nogle højstemte Udtryk, laant fra hans — jeg ved ikke, hvad det hedder